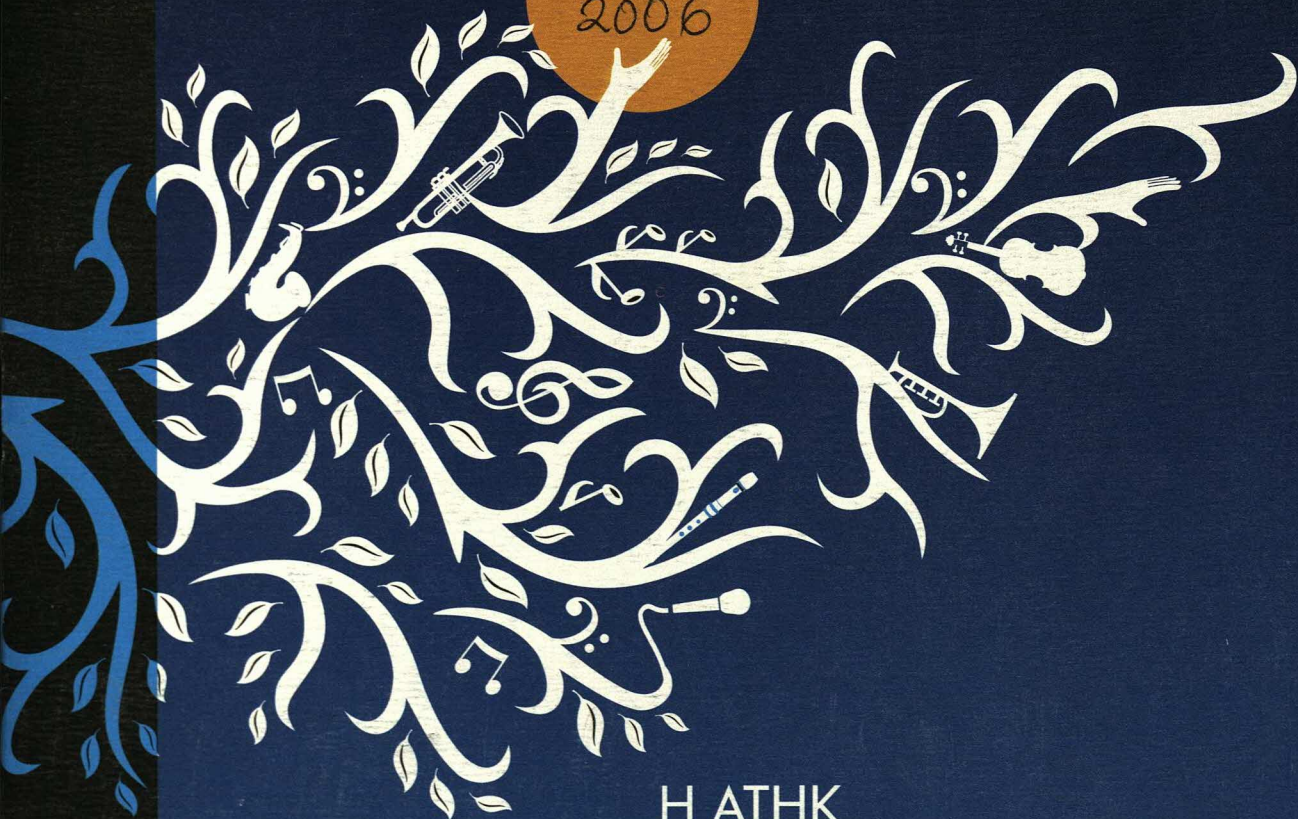

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΑΥΛΙΑΣ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟ ΣΤΕΛΙΟ ΠΙΣΗ

2006

Η ΑΤΗΚ
παρουσιάζει
τη Μουσική Παράσταση

“Κωτάραση”

Αφιέρωμα στο έργο του Κύπριου μουσικοσυνθέτη **Στέλιου Πισή**

Δευτέρα 13 Νοεμβρίου 2006
Δημοτικό Θέατρο Στροβόλου στις 8.30μμ

ΑΤΗΚ
CΥΤΑ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΕΣ

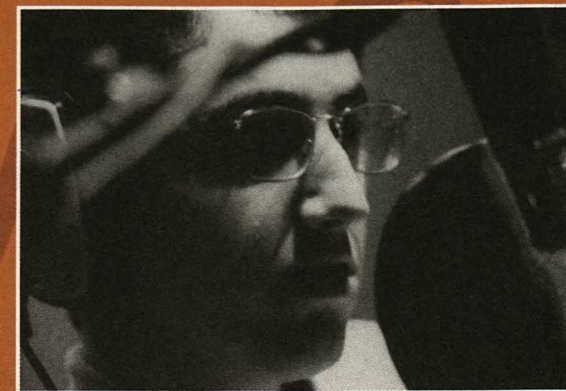

Οργανισμός
Νεολαίας
Κύπρου

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ

ek/ ekkeshiconsultants

“Δεν αρκεί να γράφεις ποιοτική μουσική, σημαντικό είναι να έχεις γύρω σου ποιοτικούς ανθρώπους που να σου δίνουν δύναμη, έμπνευση και ώθηση για δημιουργία.

Είμαι ευτυχής που έχω στη ζωή μου τέτοιους ανθρώπους, φίλους αγαπημένους, που με στηρίζουν σε κάθε μου προσπάθεια.

Τους ευχαριστώ που δούλεψαν με ενθουσιασμό και αγάπη και γι’ αυτή τη μουσική παράσταση, τόσο αυτούς που θα βρεθούν επί σκηνής όσο κι αυτούς που θα βρίσκονται στα παρασκήνια.”

Στέλιος Πιπής
Λεμεσός, 13 Νοεμβρίου 2006

Χαιρετισμός του
Προέδρου της ΑΤΗΚ
κ. Σταύρου Κρεμμού

Με ιδιαίτερη χαρά η ΑΤΗΚ σας καλωσορίζει στη συναυλία - αφιέρωμα στο έργο του Κύπριου καλλιτέχνη Στέλιου Πισή, με τίτλο «Υπέρβαση».

Γνωρίζοντας πρώτα το έργο του και στη συνέχεια τον ίδιο το Στέλιο, η ΑΤΗΚ αισθάνθηκε την ανάγκη να διοργανώσει αυτή τη συναυλία για να γιορτάσει τη δύναμη της δημιουργίας, της δέλησης και του ταλέντου, που μέσω του Στέλιου γίνονται πηγή καθημερινής έμπνευσης για ζωή, για όλους μας.

Ο Στέλιος Πισής, υπερβαίνει τις δυσκολίες της ζωής και παραμένει βαθιά προσηλωμένος στην υποχρέωσή του έναντι του εαυτού του και όλων εμάς. Καθημερινά καταθέτει το ταλέντο του και δημιουργεί ασταμάτητα μουσικό έργο υψηλής ποιότητας, αντάξιο των μεγάλων δημιουργών, που ο ίδιος θεωρεί πρότυπα και δασκάλους του.

Ο Στέλιος Πισής αποτελεί απτή επιβεβαίωση της δύναμης του πνεύματος γι' αυτό και αποτελεί έμπνευση σαν άνθρωπος και σαν καλλιτέχνης. Ο Στέλιος δεν αναγνωρίζει περιορισμούς στις δυνατότητές του και στην προσφορά του. Συνδέτει και ενορχηστρώνει ο ίδιος τη μουσική του, αφιερώνοντας παράλληλα τη δουλειά του για τη στήριξη των συνανθρώπων του. Το ταλέντο του αναγνωρίζεται από όλο το χώρο της ελληνικής μουσικής και οι ειδικοί, καθηγητές μουσικής, επώνυμοι συνθέτες και τραγουδιστές που έχουν ακούσει τη δουλειά του, δηλώνουν απερίφραστα πως, «Η μουσική του Στέλιου χαρακτηρίζεται από ποιότητα, γνήσια έμπνευση και ευαισθησία που αγγίζει αμέσως τον ακροατή. Το ταλέντο του είναι πολύπλευρο και με όποιο είδος μουσικής κι αν καταπιαστεί το αποτέλεσμα είναι υπέροχο».

Η ΑΤΗΚ δεν μπορεί παρά να χειροκροτήσει την προσπάθεια του Στέλιου και να τον ευχαριστήσει από καρδιάς για την «Υπέρβαση ζωής» που συνδέτει καθημερινά, προσφέροντας σε εμάς όχι μόνο το πλούσιο έργο του, αλλά και το πιο μελωδικό παράδειγμα αγάπης και δέλησης για δημιουργία.

Σας ευχαριστώ

Σταύρος Κρεμμός

Πρόεδρος ΑΤΗΚ

Λευκωσία, 13 Νοεμβρίου 2006

Σε ηλικία 5 χρονών

Λίγα λόγια για το Στέλιο Πισή

Ο Στέλιος Πισής γεννήθηκε στη Λεμεσό το 1976 και από τα πέντε του χρόνια φάνηκε η κλίση και το ταλέντο του στη μουσική. Ξεκίνησε αυτοδίδακτος παίζοντας πιάνο. Την ίδια περίοδο όμως οι γιατροί διέγνωσαν ότι έπασχε από Μυϊκή Δυστροφία τύπου Duchene, μια σοβαρή ασθένεια που χτυπά το μυϊκό σύστημα του ασθενή με αποτέλεσμα τη σταδιακή εξασθένηση των μυών. Έτσι, λόγω των κινητικών δυσκολιών που προέκυψαν άρχισε να ασχολείται με τα ηλεκτρονικά μουσικά όργανα μια και δεν είχε πλέον τη δυνατότητα να παίζει πιάνο.

Στα δέκα του χρόνια δεν μπορεί πια να περπατήσει και χρησιμοποιεί αναπηρικό καροτσάκι. Παρ' όλα αυτά η αγάπη του για τη μουσική τον οδηγεί να αρχίσει να παρακολουθεί εντατικά μαθήματα μουσικής με καθηγητή στο σπίτι και παράλληλα να ανακαλύψει την ικανότητά του στο τραγούδι και στη σύνθεση.

Από το 1990 άρχισε να γράφει μουσική και τραγούδια. Το 1994 πήρε το πρώτο βραβείο σε παγκύπριο διαγωνισμό σύνθεσης τραγουδιού με το τραγούδι του "Είναι στολίδι τ' ουρανού", το οποίο και ερμήνευσε ο ίδιος. Μετά από ένα χρόνο βραβεύτηκε από την Unesco στα πλαίσια του προγράμματος "Artists across the frontiers" για το τραγούδι του "Ψηφίδες", το οποίο αναφέρεται στα ψηφιδωτά της κατεχόμενης εκκλησίας της Παναγίας της Κανακαριάς στην Κύπρο, τα οποία κλάπηκαν και πωλήθηκαν από τους Τούρκους εισβολείς.

Το 1996 μπαίνει για τα καλά στο χώρο της σύγχρονης μουσικής τεχνολογίας αρχίζοντας να χρησιμοποιεί ηλεκτρονικό υπολογιστή και synthesizers με τη δυνατότητα πλέον να συνθέτει και να ενορχηστρώνει ο ίδιος τα κομμάτια του.

Το συνεχιζόμενο δράμα της ιδιαίτερής του πατρίδας δεν τον άφησε ασυγκίνητο και ανεπηρέαστο κι έτσι έγραψε μία σειρά τραγουδιών, τα οποία ερμήνευσε ο

ίδιος και κυκλοφόρησαν σε ψηφιακό δίσκο στην Κύπρο το 1997 με τον τίτλο "Ψηφίδες". Όλα τα έσοδα από τις πωλήσεις δόθηκαν για φιλανθρωπικό σκοπό. Αυτή ήταν και η πρώτη προσωπική δισκογραφική δουλειά του Στέλιου Πισή.

Το 1999 συνεργάστηκε με τη Συμφωνική Ορχήστρα του Κρεμλίνου και το μαέστρο Pavel Onjiannicov στο δεύτερο προσωπικό του δίσκο με τίτλο "Υπέρβαση", ο οποίος περιέχει ορχηστρική μουσική. Γι' αυτή τη συνεργασία ο ίδιος λέει: "Δε φανταζόμουν ποτέ ότι κάποτε θα άκουγα να ερμηνεύει κομμάτια μου μία Συμφωνική Ορχήστρα και μάλιστα τόσο φημισμένη, πραγματικά όταν τα πρωτοάκουσα ήταν σαν όνειρο για μένα".

Σε εκδήλωση που έγινε το Μάρτιο του 2000 ο Στέλιος Πισής τιμήθηκε από το Ινστιτούτο Νευρολογίας Και Γενετικής Κύπρου και τον Σύνδεσμο Μυοπαθών Κύπρου για την προσφορά των εσόδων από τις πωλήσεις των δύο δίσκων του στα πλαίσια των εκδηλώσεων του "Telethon" Κύπρου για τις ανάγκες των ασθενών με Μυϊκή Δυστροφία και γενικά για την όλη κοινωνική του προσφορά. Όλα αυτά τα χρόνια από την αρχή της ενασχόλησης του με τη μουσική και το τραγούδι μέχρι σήμερα έλαβε μέρος σε πάρα πολλές καλλιτεχνικές εκδηλώσεις και εμφανίστηκε σε κυπριακά τηλεοπτικά κανάλια. Επίσης τραγούδησε πολλές φορές για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Τα τελευταία χρόνια η κατάσταση της υγείας του σταδιακά επιδεινώθηκε και έτσι τώρα η ασθένεια του κρατά μόνιμα σ' ένα κρεβάτι, μ' έναν αναπνευστήρα. Συνεχίζει όμως με ενθουσιασμό και μεράκι, χωρίς να τα βάζει κάτω, να δημιουργεί με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή γράφοντας μία-μία νότα με το ποντίκι.

Το καλοκαίρι του 2005 ο Στέλιος Πισής παρουσιάζει τον τρίτο του δίσκο με τίτλο «Κασταλίας & Σειρήνων», που περιλαμβάνει τραγούδια που γράφτηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια σε στίχους του πατέρα του Κλείτου Πισή, αγαπημένων φίλων αλλά και δικούς του. Τα τραγούδια ερμηνεύουν αξιόλογοι κύπριοι τραγουδιστές καθώς και ο ίδιος ο συνθέτης. Τα έσοδα από τις πωλήσεις του δίσκου, που διανέμεται από την All Records και πωλείται σε όλα τα δισκοπωλεία, διατίθενται στην οργάνωση «Γιατροί του Κόσμου» για ενίσχυση του έργου τους. Το δίσκο προλογίζει ο Γιώργος Νταλάρας, ο οποίος μεταξύ άλλων αναφέρει «ο τρόπος που ο Στέλιος γράφει μουσική και πολύ περισσότερο ο τρόπος που προσφέρει την εργασία του και την ψυχή του, είναι σαν να του περίσσεψε στη ζωή η χάρη του Θεού και των ανθρώπων».

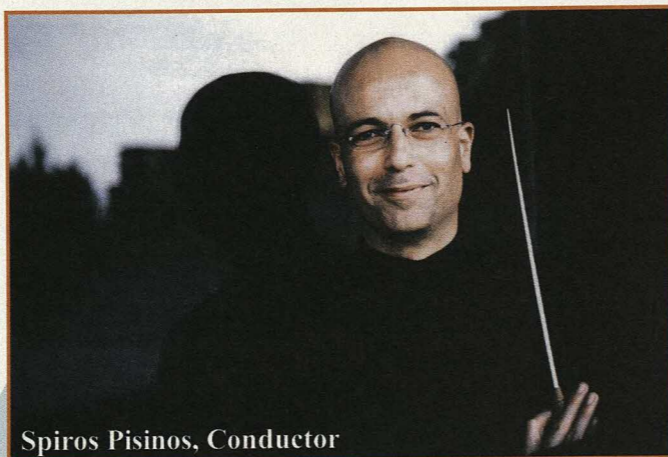
Το Μάιο του 2006 βραβεύεται στο Μέγαρο Μουσικής με το Πανελλήνιο Βραβείο Θέλησης κατά τη διάρκεια της απονομής των «Leader of the Year Awards 2005». Το βραβείο παραλαμβάνει από τη Μαριάννα Βαρδινογιάννη εκ μέρους του Στέλιου η μητέρα του, Αглаία Πισή.

Τη δουλειά και το μουσικό έργο του Στέλιου Πισή παρουσιάζει η ΑΤΗΚ, σήμερα 13 Νοεμβρίου 2006 μέσα από τη Μουσική Παράσταση «Υπέρβαση».

Σε φιλανθρωπική συναυλία στο Προεδρικό Μέγαρο

Spiros Pisinis, Conductor

Αγαπητοί φίλοι,

Η αποψινή συναυλία περιποιεί μέγιστη τιμή για την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου και για μένα προσωπικά να εκτελέσουμε τις μουσικές συνθέσεις ενός ταλαντούχου και νέου μουσικού συνθέτη και συνάμα ενός σπάνιου ανθρώπου, του συμπατριώτη μας Στέλιου Πισή. Παρά τη μοίρα που τον καθήλωσε και σχεδόν τον ακινητοποίησε, ο Στέλιος δεν έχασε την πίστη και τη θέληση του για ζωή. Μάζεψε όλο το κουράγιο, και μ' επαληθές τη δύναμη του πνεύματος του, δούλεψε ακατάπαυστα, με δυναμισμό και πείσμα, και μ' εργαλείο το μεγάλο ταλέντο του στη Μουσική, ανέστησε κι' αυτή την παραμικρή, την ελάχιστη ελπίδα για Δημιουργία, κάνοντας την μεσ' από το έργο του ολοένα να μεγαλώνει, ν' απλώνεται, και να φτάνει στις καρδιές ολονών μας. Η μικρή Κύπρος, με την Κρατική Ορχήστρα, τιμά απόψε τον μεγάλο αυτό Άνθρωπο και Μουσουργό, κάνοντας έτσι την αρχή διάδοσης του έργου του, για ν' ακουστεί η Μουσική του απ' άκρη σ' άκρη μεταφέροντας ένα μήνυμα δυνατό για όλη την Ανθρωπότητα: πως η ψυχή του Ανθρώπου είναι η πηγή της Ζωής. Απ' αυτήν άντλησε ο αγαπητός μας Στέλιος το κουράγιο για να δει τη ζωή κατάματα. Απ' αυτήν άντλησαν το κουράγιο οι Μεγάλοι της Ιστορίας που παραμένουν στο πέρασμα των αιώνων οι Δάσκαλοι της Ζωής. Ο Beethoven συνέθεσε ολόκληρη την 9η Συμφωνία όταν ήταν πλέον ολότελα κωφός. Παρακολούθησε την εκτέλεση της στο θέατρο καθισμένος στην πρώτη σειρά και μόνο έβλεπε, δεν άκουγε. Κι όταν η συναυλία τελείωσε, οι βοηθοί του τον γύρισαν με το κάθισμά του για να δει το ακροατήριο να τον χειροκροτεί. Άκουγε τη μουσική του, άκουγε τον κόσμο, με τ' αυτιά της μεγάλης ψυχής του. Με την ίδια αυτή μεγάλη ψυχή που ο φίλος Στέλιος έγραψε τη Μουσική του που σας παραδίδουμε απόψε. Χαρείτε την!

Σπύρος Πίσινος

Καλλιτεχνικός Διευθυντής Κρατικής Ορχήστρας Κύπρου
Λευκωσία, 13 Νοεμβρίου 2006

Α΄ ΜΕΡΟΣ - ΟΡΧΗΣΤΡΙΚΑ

μουσική: Στέλιος Πισής

Με την Κρατική Ορχήστρα Κύπρου
Καλλιτεχνική Διεύθυνση : Σπύρος Πίσυρος

1. Υπέρβαση
2. Ιερουσαλήμ, Ιερουσαλήμ ...
3. Το βαλς της ελπίδας
4. For Sara
5. Παράθυρο στο φως
6. Τίποτα πια δε με τρομάζει
(στίχοι: Στέλιος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)

Ενορχηστρώσεις: Γιώργος Κάρβελλος

Κρατική Ορχήστρα Κύπρου

Καλλιτεχνικός Διευθυντής: Σπύρος Πίσυρος
Εξάρχων: Wolfgang Schröder

Α΄ ΒΙΟΛΙΑ

Wolfgang Schröder
Janna Sargerson
Λεωνίδας Τσίτσαρρος
Πέτρος Παπακώστας
Αννα Zebrałowska
Krasen Penev
Αντώνης Παρτζίλης
Χάρης Στυλιανού
Robert Hovhannessian
Sorin Alexandru Horlea

Β΄ ΒΙΟΛΙΑ

Κύπρος Χριστοδουλίδης
Αντρέας Τσίτσαρρος
Βαρβάρα Πλουσίου
Rawel Ruszkowski
Vanara Merzlova
Χαρουτιούν Τουμαγιάν
Κωνσταντίνος Παπαγεωργίου

ΒΙΟΛΕΣ

Ewa Bartmann
Vladimir Tkachenko
Amanda Constantinou
Krzysztof Wrobel
Zoltan Juhash

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Aude-Marie Ayrhan
Μιράντα Παπανεοκλέους
Ρίτα Σεργίδου
Σταύρος Πετρόπουλος

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Νίκος Ιωάννου
Γιάννος Ιωάννου

ΦΛΑΟΥΤΑ

Svetlana Ristic
Virginie Bove

ΟΜΠΟΕ

Emmanuel Rey
Laura Rodgers

ΚΛΑΡΙΝΑ

Ντούσκο Ζάρκοβιτς
Άγγελος Αγγελίδης

ΦΑΓΚΟΤΑ

Giovanni Galetti
Miriam Butler

ΚΟΡΝΑ

Kelly Alijani
Catherine Barron

ΤΡΟΜΠΕΤΕΣ

Gareth Griffiths
Ανδρέας Γιαννακούρας

ΤΥΜΠΑΝΑ

Νικόλας Παπαγεωργίου

ΚΡΟΥΣΤΑ

Μάριος Νικολάου

Β' ΜΕΡΟΣ - ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

μουσική: Στέλιος Πισής

Τραγουδούν: Δημήτρης Φανής, Μαρία-Ελενα, Γιώργος Ιωάννου
 Φιλική συμμετοχή: Χριστίνα Παυλίδου, Μιλτιάδης Πασχαλίδης
 Επιλογή τραγουδιών-μουσική επιμέλεια: Στέλιος Πισής, Δημήτρης Φανής

1. Πρωινό μου τραγούδι
(στίχοι: Βάσος Βενιζέλος/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)
2. Χαμένα όνειρα
(στίχοι: Στέλιος Πισής/ερμηνεία: Μαρία-Ελενα)
3. Δώσε το χέρι στην αγάπη
(στίχοι: Βάσος Βενιζέλος/ερμηνεία: Γιώργος Ιωάννου)
4. Πετροχελίδονο
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Χριστίνα Παυλίδου)
5. Είν' η αγάπη μας ρεφρέν
(στίχοι: Στέλιος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)
6. Θα ζω εδώ
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Μαρία-Ελενα)

7. Το νανούρισμα της Σοφίας
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής, Σοφία Πατσαλίδου)
8. Οδοιπορικό
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)
9. Ο αγνοούμενος
(στίχοι: Σωτήρης Γιάγκου, Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)
10. Δερύνεια 1996
(στίχοι: Ιωάννα Αντωνοπούλου/ερμηνεία: Μιλτιάδης Πασχαλίδης)
11. Το παλιό δεφτέρι
(στίχοι: Στέλιος Πισής, Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Μιλτιάδης Πασχαλίδης)
- * 12. Νανούρισμα
(μουσική: Μιλτιάδης Πασχαλίδης/στίχοι: Άλκης Αλκαίος/
ερμηνεία: Μιλτιάδης Πασχαλίδης)
13. Να βαράς σε θέλω τη γροδιά
(στίχοι: Ντίνα Λεωνίδου/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής)
14. Τωρά που φεύκεις
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Δημήτρης Φανής, Στέλιος Πισής)
15. Μέσα στα μάτια των παιδιών
(στίχοι: Στέλιος Πισής/ερμηνεία: Μαρία-Ελενα, Γιώργος Ιωάννου,
Χριστίνα Παυλίδου, Δημήτρης Φανής. Συμμετέχουν οι μικρές Σάρα
και Σοφία Πατσαλίδου)
16. Σ' ένα κομπιούτερ
(στίχοι: Κλείτος Πισής/ερμηνεία: Στέλιος Πισής)

* Αφιερωμένο στο Στέλιο

ΠΑΙΖΟΥΝ ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ:

Σάββας Χρυσάνθου: μπουζούκι, τζουράς
Παντελής Ιωνάς: μπουζούκι, ούτι, μπαγλαμάς, φωνητικά
Ιάκωβος Πάρπας: σαξόφωνο, κλαρίνο, φλάουτο, αυλούς
Αντρέας Χριστοδούλου: βιολί
Σωκράτης Λεπτός: κιθάρες (ακουστική, ηλεκτρική)
Ελεονώρα Ρούσου: πιάνο, φλάουτο, αυλούς, φωνητικά
Αντρέας Ανδρέου: Keyboards, πιάνο
Κώστας Χαλούμας: κοντραμπάσο, ηλεκτρικό μπάσο, φωνητικά
Μάριος Νικολάου: κρουστά
Παναγιώτης Στυλιανού: ντραμς

Ενορχηστρώσεις: Ελεονώρα Ρούσου, Δημήτρης Φανής

Από αγαπημένους φίλους...

Σήμερα το μέτριο και το φτηνό ισοπεδώνουν την ψυχή μας. Τα κίβδηλα και επίπλαστα πρότυπα της εποχής, σαν το σαράκι καταστρέφουν σιγά σιγά και μεθοδικά τα θεμέλια της ύπαρξης μας. Και κάπου εκεί που πας να καταθέσεις και τα τελευταία όπλα αντίστασης που διαθέτεις, ξεπροβάλλει ο Στέλιος χαμογελαστός και μειλίχιος έτοιμος να φωτίσει ξανά και να δώσει αξία στη ζωή μας.

Αδερφέ μου Στέλιο σ' ευχαριστώ που μ' έμαθες να μην αρκούμαι στα εύκολα!

Δημήτρης Φανής
Λευκωσία, 7 Νοεμβρίου 2006

Γνώρισα τον Στέλιο Πισή στην Κύπρο πριν από μερικά χρόνια και από την πρώτη στιγμή μου έκανε εντύπωση η ευγένειά του. Δεν είχα ακούσει τη μουσική του τότε, την άκουσα μερικά χρόνια μετά και την ακούω ακόμα και μου κάνει εντύπωση πώς καθρεφτίζεται η φυσική ευγένεια του προσώπου του και του χαρακτήρα του μέσα στη μουσική του. Είναι πεντακάθαρα τα τραγούδια του όπως και ο ίδιος.

Είναι ένα παράδειγμα για όλους εμάς τους επαγγελματίες, εντός και εκτός εισαγωγικών, διότι είναι ένας άνθρωπος ο οποίος εκφράζεται μέσα από τη μουσική και ως μόνο στόχο έχει αυτήν ακριβώς την έκφραση και τη μοιρασιά του εσωτερικού του κόσμου με τους άλλους ανθρώπους, κάτι που εμείς οι επαγγελματίες το ξεχνούμε πολύ συχνά και ασχολούμαστε με άλλες πτυχές του επαγγέλματος όπως η προβολή, τα οικονομικά και άλλα έξωκαλλιτεχνικά μέρη της όλης υπόθεσης.

Είναι λοιπόν ένας άνθρωπος ο οποίος με κόστος και με τίμημα και με τεράστια προσπάθεια καταφέρνει μέσα από τη μουσική του να εκφράσει όλο τον πλούσιο εσωτερικό του κόσμο, ο οποίος είναι πάρα πολύ ωραίος όπως πάρα πολύ ωραία είναι και η μουσική του πάντα.

Θα πρότεινα σε όλους να ακούσουν, να μοιραστούν την ψυχή αυτού του ανθρώπου, να ακούσουν τη μουσική του, είναι μία μουσική που μόνο καλό έχει να δώσει στους ανθρώπους και μόνο ουσία.

Αλκίνοος Ιωαννίδης

Κάποτε βρέθηκα εδώ στη Λεμεσό και πήγα να επισκεφθώ ένα φίλο, Κασταλίας και Σειρήνων. Εκεί συνάντησα το Στέλιο. Ο Στέλιος λοιπόν ήταν ένας συνθέτης, ένας τραγουδοποιός, ο οποίος έκανε κάποια τραγούδια και άκουσα κάποια τραγούδια του και όλοι ξέρετε σε τι κατάσταση είναι ο Στέλιος και εξεπλάγην, έπαθα κάτι.

Από κείνο τον καιρό, θέλω να σας πω κι ένα μυστικό ότι, απέκτησα δύναμη και όρεξη να κάνω κι εγώ τις δουλειές μου, λέω, ο Στέλιος έχει πολύ μεγαλύτερη όρεξη και έδωσε ένα μάθημα σε μένα και λέω ότι κάθε φορά που είσαι έτοιμος να κάνεις ένα δίσκο γιατί να μην έχεις την όρεξη αυτή που έχει ο Στέλιος. Δηλαδή άρχισα, φιλοσόφησα το πράγμα και λέω ότι ο Στέλιος ο Πισής είναι ένας άνθρωπος με πάρα πολύ μεγάλη δύναμη, με μεγαλύτερη ίσως από όλους μας.

Στέλιο σου εύχομαι να κάνεις πολύ μεγάλα πράγματα. Σ' αγαπώ πολύ και είμαι κοντά σου.

Παντελής Θαλασσινός

Στο Στέλιο,
“Σφραγίς δωρεάς...” μόνο έτσι μπορούν κάποια πράγματα στη ζωή να ερμηνευτούν, όταν η φύση δημιουργεί χαρακτηριστικά άτομα. Είναι τότε που πιστεύεις ότι μια ανώτερη δύναμη ελέγχει τα πάντα κρατώντας τις ισορροπίες. Η συνάντησή με το Στέλιο με σημάδεψε βαθειά. Πήγα κοντά του σαν καθηγητής και όταν έφυγα ένιωσα μαθητής. Όσα κουράστηκα χρόνια να κατακτήσω ήταν για το Στέλιο πράγματα απλά και αυτονόητα, γιατί το μυαλό και το χέρι του τα οδηγεί μια ανώτερη δύναμη που δίνει τα μηνύματα στη ψυχή και την καρδιά του. Τα μηνύματα αυτά μεταφράζονται σε ήχους που ολοκληρώνονται σε έργα. Είναι ύμνοι που επιστρέφουν σαν αντίδωρο ευχαριστίας στο Δημιουργό. Γι' αυτό ο Στέλιος έχει προορισμό να μνημίσει τη Θεία δύναμη που απλόχερα του έδωσε τη σφραγίδα της δωρεάς.

Στέλιο σ' ευχαριστώ

Δρ. Ανδρέας Χαραλάμπους
Πανεπιστημιακός Καθηγητής Μουσικής
Αθήνα, 8 Μαρτίου 2000

Σε σχετικά πρόσφατο ταξίδι μου στην Κύπρο, είχα μία εντελώς ξεχωριστή, αξέχαστη εμπειρία. Ο Κώστας Κακογιάννης ο συνθέτης, μακρινός μου συγγενής, με πήγε να επισκεφθώ κάποιο νεαρό συνθέτη στο σπίτι του, τον Στέλιο Πισή. Ο Στέλιος, όπως μου είχε εξηγήσει, που έπασχε από μυϊκή δυστροφία, η οποία τον έχει εντελώς ακινητοποιημένο στο κρεβάτι εδώ και κάποια χρόνια όπου εξακολουθεί να συνθέτει χρησιμοποιώντας μόνο το ποντίκι με φοβερή δυσκολία, προσδευτικά με μεγαλύτερη δυσκολία.

Ήρθε σπίτι του λοιπόν όπου με υποδέχθηκαν οι γονείς του οι οποίοι ήταν χαμογελαστοί, γεμάτοι ευγένεια, ζωντάνια και με οδήγησαν στο δωμάτιο αυτού του παιδιού, ο οποίος μόνο με τα μάτια κατόρθωσε να συγκεντρώσει λίγο την προσοχή του επάνω μου μ' ένα χαμόγελο, το οποίο, πως να σας το πω, γέμισε το δωμάτιο λουλούδια! Ήταν τόσο εντυπωσιακά ζωντανός πίσω απ' αυτή την ακινησία του, που δεν τον λυπόσουν, όχι. Και αυτό δε θα το ευχόταν ούτε ο ίδιος. Απλώς εγώ τουλάχιστον τον θαύμαζα. Και κάθε φορά που τον σκέφτομαι τον θαυμάζω διπλά και παρακολουθώ έστω κι από μακριά τις δραστηριότητές του και χαίρομαι που εξακολουθεί και δημιουργεί και μάλιστα τώρα μαθαίνω ότι θα παρουσιάσει κάποια νέα του τραγούδια. Τον έχω μεσ' την καρδιά μου και του υπόσχομαι κάτι. Όταν ξανάρθω στην Κύπρο δε θα παραλείψω να 'ρθω να τον δω. Στέλιο να 'σαι καλά. Γεια.

Μιχάλης Κακογιάννης

Σκηνοθέτης

Αγαπημένη φίλε Στέλιο,

Η γνωριμία μας δεν είναι μακρόχρονη μια και σε πρωτοαντάμωσα πριν τέσσερις περίπου μήνες, όταν ήρθε στην Κύπρο για το Ραδιομαραθώνιο.

Όταν όμως άκουσα για σένα και για το μεγάλο ταλέντο σου, από τους διοργανωτές της εκδήλωσης, ένιωσα απέραντο θαυμασμό. Όταν σε γνώρισα διαπίστωση τη δύναμη της ψυχής σου. Έχεις μια προσωπικότητα που διψά αδηφάγα για δημιουργικές αναζητήσεις, για μουσικές μεδέξεις πρωτόγνωρης υφής και γι' ασυμβίβαστους αγώνες.

Μιλήσαμε με τη γλώσσα της καρδιάς στο χώρο που περνάς ατέλειωτες ώρες μουσικών εκρήξεων. Σ' ένα δωμάτιο που όλες οι αισθήσεις ζωντανεύουν τη στιγμή που αποφασίζεις να μας ταξιδέψεις με χαρακτηριστικές μελωδίες που εσύ καμιά φορά τις θεωρείς ανολοκλήρωτες. Γιατί η τελειομανία που σε χαρακτηρίζει σε οδηγεί στο Τέλειο, στο Απόλυτο, στο Θεϊκό. Είσαι απόστολος της ζωής κι εμείς αντιλούμε από σένα δυνάμεις πίστεως και νίκης.

Στο Ραδιομαραθώνιο σου αφιέρωσα από καρδιάς τη χορευτική μου παράσταση λέγοντας πως την αφιερώω σε σένα τον Ολυμπιονίκη της ζωής. Και πίστεψε με Στέλιο, το πιστεύω απόλυτα.

Θα είμαι πάντα φίλος σου

Ιωάννης Μελισσανίδης

Ολυμπιονίκης

Γνώρισα τον Στέλιο πριν αρκετά χρόνια όταν ήταν παιδί.

Αυτό που μου είχε κάνει εντύπωση τότε ήταν η ωριμότητά του, το χιούμορ του, τα αισθήματά του. Ήταν ένα παιδί εντελώς ξεχωριστό, προικισμένο και οι τρόποι και οι αντιδράσεις του δεν έδειχναν καθόλου το βάρος της ζωής του. Συνδεθήκαμε στενά από τότε.

Σήμερα είναι ένας νεαρός άνδρας γεμάτος αισθήματα, γνώση και τόση ανθρωπιά που εκφράζεται μέσα από τη ζωή του και από την τέχνη του. Ο τρόπος που γράφει μουσική και πολύ περισσότερο ο τρόπος που προσφέρει την εργασία του και την ψυχή του είναι σαν να του περισσεύει στη ζωή η χάρη του Θεού και των ανθρώπων.

Η κλίση του και το ταλέντο του στη μουσική μαζί με τις σπουδές του τον οδήγησαν σε δρόμους εντυπωσιακούς. Ο Στέλιος είναι σήμερα ένας άριμος συνθέτης που δεν έχει τίποτα να ζηλέψει από τους δασκάλους του και τους ομότεχούς του.

Τα τραγούδια του είναι άρτια, εμπνευσμένα, αναδεικνύουν ένα μεγάλο ταλέντο και ένα εσωτερικό πάθος. Είναι πρωτογενής στις συνθέσεις του, επιλέγει τους στίχους με κρίση ενός επαγγελματία μουσικού, είναι πρωτότυπος, πηγαίος.

Άλλοτε δωρικός άλλοτε λυρικός, ακροβατεί με άνεση στη σύνθεσή του από τη «Δερύνεια» ως το «Νανούρισμα της Σοφίας» με μέτρο και αυστηρότητα χωρίς ποτέ να καταφεύγει σε μελοδραματισμούς και αφέλιες.

Πλούσιος συνθετικά με πολύ καλές γνώσεις του σύγχρονου τραγουδιού αλλά και σεβασμό στις καταβολές του, που είναι το λαϊκό και έντεχνο Ελληνικό τραγούδι όπως το γνώρισε και το αγάπησε.

Καλή επιτυχία Στέλιο. Η δύναμή σου και το παράδειγμά σου μας δίνει κουράγιο και είναι κοινό όπλο για όλους μας.

Γιώργος Νταλάρας

Πρόλογος στο δίσκο του Στέλιου Πισή “Κασταλίας και Σειρήνων”
Αθήνα, Μάιος 2005

Στέλλοντας μηνύματα αισιοδοξίας

Συνέντευξη Στέλιου Πισή στη Μαρίνα Σχίζα
Φιλελεύθερος, Κυριακή, 17 Ιουλίου 2005

Ο Στέλιος Πισής αποτελεί μια μοναδική εξαίρεση ανθρώπου και δημιουργού σε παγκόσμιο επίπεδο. Τριάντα χρόνων σήμερα, ζει τα τελευταία πέντε χρόνια καθηλωμένος στο κρεβάτι με αναπνευστήρα καθώς έχει επιδεινωθεί το σοβαρό πρόβλημα μυϊκής δυστροφίας από το οποίο πάσχει εκ γενετής. Με τη βοήθεια του ηλεκτρονικού υπολογιστή γράφει μία-μία νότα με το ποντίκι.

Ο καινούργιος του δίσκος «Κασταλίας και Σειρήνων» ήταν η αφορμή για να τον επισκεφτώ στο σπίτι του στη Λεμεσό. Ένα γωνιακό σπίτι εκεί που τέμνονται οι οδοί Κασταλίας και Σειρήνων. Μια αγαπημένη περιοχή για τον ίδιο καθώς εκεί πέρασε τα παιδικά του χρόνια, εκεί ανακάλυψε το ταλέντο του και εκεί περνά τώρα όλο το χρόνο της ζωής του. Για την ακρίβεια, όλο του το χρόνο τον περνά στο κρεβάτι του υπνοδωματίου του δίπλα από ένα μεγάλο παράθυρο. Η μοναδική επαφή με τη φύση εκείνο το μεγάλο παράθυρο που κοιτάζει σε ένα κομμάτι ουρανό, άλλοτε γαλάζιο, άλλοτε γκριζό, άλλοτε συννεφιασμένο. Και όμως αυτό δεν καθηλώνει τον νεαρό Στέλιο. Αντίθετα, μπαίνουντας στο δωμάτιό του νιώθει την ενέργεια της δημιουργίας, νιώθει το χώρο να σφύζει από ζωή, γεμάτος μουσική. Αυτό είναι το λιγότερο. Ο Στέλιος δίνει μάθημα ζωής, μάθημα αισιοδοξίας και θετικής θεώρησης των πραγμάτων. Σε όλους μας.

Άρχισες να ασχολείσαι με τη μουσική σε πολύ μικρή ηλικία. Πώς εκδηλώθηκε αυτό το ενδιαφέρον; Άρχισα να παίζω πιάνο σε ηλικία πέντε, έτσι ξαφνικά. Η αδελφή μου έπαιζε πιάνο και έτσι είχαμε πιάνο στο σπίτι το οποίο μου προκαλούσε το ενδιαφέρον. Είχα επαφή με τη μουσική, άκουγα μουσική.

Ποιά ήταν τα πρώτα ακούσματα; Περισσότερο ήταν τραγούδια ελληνικά που άκουγα στο ραδιόφωνο. Η αδελφή μου έπαιζε και κλασική μουσική στο πιάνο αλλά εμένα μου άρεσαν περισσότερο τα έντεχνα ελαφρολαϊκά τραγούδια. Θυμάμαι μικρός όταν τύχαινε να είμαι μόνος στο σπίτι, έπαιζα με το ένα δάκτυλο τις μελωδίες στο πιάνο τις οποίες έπινα πολύ εύκολα γιατί, όπως διαπίστωσα μετά, είχα πολύ καλό αυτί. Κάποια μέρα με έπιασαν οι γονείς μου να παίζω πιάνο και έτσι ανακάλυψαν το ταλέντο μου. Ήταν απόγευμα και κάθονταν στη βεράντα για τον απογευματινό καφέ όταν άκουσαν μελωδίες να έρχονται από μέσα. Διερωτήθηκαν τι συνέβαινε αφού η αδελφή μου δεν ήταν στο σπίτι. Όταν μπήκαν στο εσωτερικό του σπιτιού, με βρήκαν να παίζω στο πιάνο.

Θυμάσαι τι έπαιζες; Βέβαια θυμάμαι. Ήταν το τραγούδι Τζαμάικα του Μάνου Λοιζου το οποίο μου άρεσε πάρα πολύ και ακούγοντάς το έμαθα τις νότες.

Πότε άρχισες να κάνεις μαθήματα μουσικής; Μετά από αρκετά χρόνια. Το πιάνο άρχισε να γίνεται δύσκολο για μένα λόγω του ότι για να παίζεις πιάνο, χρειάζεται πολλή μυϊκή δύναμη. Οι γονείς λόγω του ότι γνώριζαν ποια θα ήταν η πορεία της ασθένειάς μου, δεν ήθελαν να ξεκινήσω πιάνο για να μην αναγκαστώ να το διακόψω. Έτσι μου αγόρασαν ένα μικρό αρμόνιο όταν ήμουν δέκα χρόνων και από τότε ξεκίνησα να παίζω συστηματικά και να κάνω μαθήματα. Ερχόταν στο σπίτι μας ο Σάββας Κωνσταντινίδης ο οποίος μου έκανε μαθήματα, ένας πολύ καλός άνθρωπος και μουσικός με τον οποίο είμαστε φίλοι μέχρι σήμερα. Μου έδωσε πολύ καλές βάσεις, έμαθα να διαβάζω νότες, να γράφω συνθέσεις και σιγά σιγά να μπαίνω με εφόδια και γνώσεις στη μουσική και όχι να ασχολούμαι πρακτικά όπως έκανα μέχρι τότε. Ο δάσκαλος μου ήξερε ότι δεν μπορούσα να γίνω εκτελεστής οργάνου λόγω του προβλήματός μου και μου έδωσε όλες τις βάσεις που χρειαζόμουν για να συνεχίσω και στη σύνθεση και στην ενορχήστρωση. Εκείνη την περίοδο ανακάλυψα το ταλέντο να τραγουδώ και ένα από τα μεγαλύτερά μου πρότυπα ήταν ο Νταλάρας. Μάλιστα τραγουδούσα όλα τα τραγούδια του και εμπνεόμουν από αυτό το είδος, το ελαφρολαϊκό, τις μπαλάντες και σε λιγότερο βαθμό από κλασικά κομμάτια, αν και μου άρεσε η κλασική μουσική αλλά πολύ επιλεγμένη.

Όπως; Είναι πολλοί οι κλασικοί συνθέτες που έχουν μεγάλο ενδιαφέρον. Όμως αγαπώ πολύ τον Στράους γιατί η μουσική του αποπνέει μια αισιοδοξία, αν και πέρασε πολλές δυσκολίες στη ζωή του από ό,τι έχω διαβάσει στη βιογραφία του. Ακούγοντας κάποιος τη μουσική του μπορεί να σκεφτεί ότι ήταν συνέχεια ευτυχισμένος, όμως δεν ήταν έτσι τα πράγματα. Ίσως μέσα από τη μουσική θέλησε να δώσει τη χαρά της ζωής άσχετα από τις δυστυχίες. Ο Σοπέν μου αρέσει πολύ, οι Μότσαρτ, Μπαχ, Μπετόβεν.

Διαβάζεις βιογραφίες δημιουργών; Παλαιότερα που μπορούσα να κρατώ βιβλίο, διάβαζα πάρα πολύ όλων των ειδών τα βιβλία, τώρα λίγο περιορίστηκα. Το διαδίκτυο είναι όμως μια μεγάλη πηγή πληροφοριών και μου δίνει την ευκαιρία να έχω πρόσβαση σε πάρα πολλά πράγματα.

Τι σε ενδιαφέρει περισσότερο; Διαβάζω πολύ θρησκευτικά βιβλία, ψυχολογικά, μουσικά, βιογραφίες, τεχνολογίας, βρισκω ιστοσελίδες που αναφέρονται σε κομπιούτερ και ειδικά σε προγράμματα μουσικής που χρησιμοποιώ.

Πότε άρχισες να συνθέτεις; Το πρώτο μου τραγούδι ήταν μια προσευχή που βρήκα γραμμένη σε ένα σελιδοδείκτη. Ήμουν δώδεκα χρόνων όταν μελοποίησα αυτό το κομμάτι. Στη συνέχεια προχώρησα σε άλλους δρόμους, έχω την τύχη ο πατέρας μου να γράφει στίχους, τους οποίους μου δίνει και μελοποιώ.

Από την ηχογράφηση του δίσκου "Ψηφίδες" το 1997

Ο τελευταίος σου δίσκος «Κασταλίας και Σειρήνων» από πού είναι εμπνευσμένος; Κασταλίας και Σειρήνων είναι οι δρόμοι του σπιτιού μας. Όταν οι γονείς μου έκτισαν το σπίτι μας πριν πολλά χρόνια, δεν υπήρχαν ονόματα στις οδούς και τους έδωσαν την ευχέρεια να επιλέξουν τις ονομασίες των δρόμων όπου κτίστηκε το σπίτι μας. Εγώ έδωσα αυτό τον τίτλο για συμβολικούς κυρίως λόγους. Εδώ σε αυτό το σπίτι πέρασα τα πρώτα χρόνια της ζωής μου, εδώ μεγάλωσα, αυτός είναι ο χώρος δημιουργίας, εδώ ξεκίνησα να ασχολούμαι με τη μουσική. Είναι ένας πολύ σημαντικός τόπος για μένα.

Τι σε εμπνέει για να γράφεις; Αντιλαμβάνομαι ότι τα ερεθίσματα που έχεις από το τι συμβαίνει έξω από το δωμάτιό σου είναι περιορισμένα... Αυτό όμως δεν με περιορίζει. Όταν έχει κανείς μέσα του τη δύναμη να δημιουργεί, ανακαλύπτει τον τόνο, τον ήχο, το χρώμα από διάφορα μικρά πράγματα που μπορεί να του δώσουν έμπνευση. Ακόμη και βιώματα άλλων ανθρώπων είναι αρκετά για να σου δώσουν το ερέθισμα. Εμπνέομαι δηλαδή και από πράγματα που δεν έχω ζήσει ο ίδιος, από συναισθήματα, από ιδέες άλλων αλλά και από καθαρά δικά μου συναισθήματα.

Το μοναδικό παράθυρο στον έξω κόσμο που έχεις, είναι το παράθυρο στο δωμάτιό σου από όπου βλέπεις τη φύση. Πόσο δύσκολο είναι για σένα; Δόξα τω Θεώ υπάρχουν και άλλα μέσα όπως το διάβασμα, το διαδίκτυο, η τηλεόραση. Η τεχνολογία δίνει την ευκαιρία στον άνθρωπο να μη νιώθει απομονωμένος όπως ίσως ένιωθε τα παλιά χρόνια κάποιος κλεισμένος σε ένα δωμάτιο χωρίς να έχει επαφή με τον έξω κόσμο. Η τεχνολογία δίνει πολλά. Η φύση σίγουρα γεμίζει τον άνθρωπο πάρα πολύ και σίγουρα δεν μπορείς να αντικαταστήσεις έναν περίπατο στη φύση με κάτι που θα δεις στην τηλεόραση.

Τι θέλεις να δώσεις μέσα από τη μουσική σου; Η μουσική είναι ένας τρόπος επικοινωνίας. Είναι σημαντικό να εκφράζω κάποια πράγματα που αισθάνομαι και να μην τα κρατώ για τον εαυτό μου. Θέλω να επικοινωνήσω με τον κόσμο και ίσως να δίνω κάποια μηνύματα στους άλλους.

Τι θα ήθελες να πεις στον κόσμο μέσα από τα δικά σου βιώματα; Θέλω να στείλω μηνύματα αισιοδοξίας. Βασικά θέλω να περάσω στον κόσμο έναν τρόπο σκέψης που βάσει του οποίου να μπορεί ο άνθρωπος να υπερβαίνει τις δυσκολίες και τα προβλήματά του, να έχει αισιοδοξία, να έχει θετική θεώρηση της ζωής. Στον τελευταίο μου δίσκο έχω ένα-δυο τραγούδια που εκφράζουν αυτό το πράγμα και το πόσο σημαντικό είναι αυτό που ζει ο άνθρωπος τη δεδομένη στιγμή, το παρόν, χωρίς να ανησυχεί για το μέλλον ή και ακόμα για το παρελθόν. Ο άνθρωπος έχει σήμερα αυτή την αγωνία τι θα γίνει στο μέλλον ή ακόμα και το για το τι έγινε στο παρελθόν που δεν ήθελε να γίνει. Πράγματα τα οποία αντιμετώπισα και εγώ.

Τούτη η μεγάλη αισιοδοξία που έχεις, από πού πηγάζει; Πηγάζει από την πίστη στο Θεό. Πιστεύω ότι σίγουρα ο άνθρωπος έχει μέσα του πολλές δυνάμεις. Αλλά έρχεται μια δεδομένη στιγμή που έρχονται καταστάσεις που καθηλώνουν τον άνθρωπο και τον κάνουν να νιώθει ότι δεν έχει άλλες δυνάμεις. Δύσκολες καταστάσεις, αρρώστιες που κάνουν τον άνθρωπο να νιώθει ότι είναι εντελώς μόνος, χωρίς δυνάμεις. Είναι εκείνη τη στιγμή που αντιλαμβάνεσαι ότι πρέπει να ζητήσεις από κάπου αλλού

βοήθεια για να μπορέσεις όχι μόνο να αντιμετωπίσεις τις δυσκολίες αλλά και να σκεφτείς αισιόδοξα. Ο άνθρωπος δεν είναι παντοδύναμος. Αν δεν είχα την πίστη στο Θεό, δεν ξέρω πώς θα άντεχα αυτή την κατάσταση.

Με ποιά έννοια αντιλαμβάνεσαι τον Θεό; Δεν τον φαντάζομαι σαν κάτι αφηρημένο, σαν μια ανώτερη δύναμη. Νιώθω ότι είναι πιο προσωπικός, πιο ανθρώπινος, που υπάρχει σαν οντότητα αλλά δεν μπορούμε να συλλάβουμε με το δικό μας ανθρώπινο μυαλό τι είναι ακριβώς. Ο καθένας τον αντιλαμβάνεται με το δικό του τρόπο, ανάλογα με το πνευματικό επίπεδο του καθενός. Ο κάθε άνθρωπος είναι ένας πομπός και αντιλαμβάνεται τα πράγματα με το δικό του τρόπο.

Πώς χρησιμοποιείς το κομπιούτερ για να γράφεις μουσική; Υπάρχουν τα κατάλληλα μουσικά προγράμματα που είναι ειδικά για συνθέτες και ενορχηστρωτές που μου δίνουν τη δυνατότητα να γράφω τις νότες μου με το ποντίκι και παράλληλα να ακούω τι γράφω. Παλαιότερα ο συνθέτης έγραφε τις νότες του στο χαρτί και μετά θα έπρεπε να τις παίξει ο εκτελεστής. Με τις δυνατότητες που παρέχει η τεχνολογία, μπορεί ο συνθέτης να ακούει τι γράφει την ίδια στιγμή που βάζει τη νότα στο χαρτί. Ευκολία για όλους τους άλλους μουσικούς αλλά για μένα είναι ο μοναδικός τρόπος να γράφω.

Γράφεις συστηματικά; Συνέχεια γράφω, δεν σταματώ. Οι ανησυχίες του δημιουργού νομίζω δεν τελειώνουν. Όσο γράφεις, νιώθεις την ανάγκη να παράγεις πιο πολύ έργο. Βασικά όλα τα κάνω με το συνδεσάιζερ και αυτό μου δίνει τη δυνατότητα να γράφω και να παίζω απευθείας. Βέβαια πολλές μελωδίες τις σκέφτομαι πρώτα και μετά τις γράφω. Αρκετές φορές το βράδυ πριν πάω να κοιμηθώ, μου έρχονται κάποιες μελωδίες και αν έχω τη δυνατότητα, τις γράφω αμέσως ή προσπαθώ να τις θυμηθώ μέχρι να ανάψω το κομπιούτερ.

Ποιό το κριτήριο για να πεις ότι είναι τελειωμένο ένα κομμάτι; Όταν μπορέσω να μελοποιήσω τους στίχους με τρόπο που να με ικανοποιεί εμένα. τότε νιώθω ότι είναι ολοκληρωμένο το κομμάτι. Απ' εκεί και πέρα μέχρι να μπει σε μια μορφή που ηχητικά να με ικανοποιεί όταν ενορχηστρωθεί, σίγουρα γίνεται αρκετή δουλειά. Είναι μεγάλη δυσκολία να κάνεις τις ενορχηστρώσεις με το ποντίκι επειδή έτσι όπως είναι τα πράγματα, το ζητούμενο δεν είναι απλά να γραφτούν οι σωστές νότες αλλά να δουλέψω στις νότες που γράφω με διάφορες παραμέτρους, κάτι που θέλει και αρκετή υπομονή και καλό αυτί. Κάθε φορά διερωτώμαι πώς θα έπαιζε ένα συγκεκριμένο κομμάτι ο πιανίστας ή ο βιολονίστας, ο φλαουτίστας κ.λπ. Για να γίνει αυτό χρειάζεται να γίνεσαι ο δημιουργός και ακροατής την ίδια στιγμή.

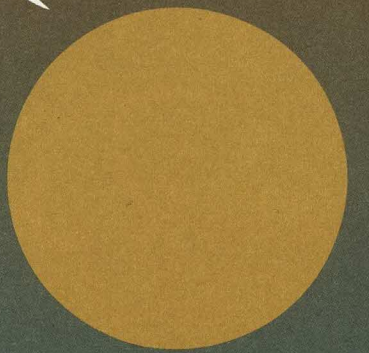
Τώρα τι γράφεις; Έχω ήδη τελειώσει ένα καινούργιο τραγούδι στίχοι και μουσική δική μου. «Τίποτα πια δεν με τρομάζει», ένα τραγούδι που εμπεριέχει τη θεώρησή μου για τη ζωή. Παράλληλα γράφω άλλα δύο τραγούδια. Γενικά δουλεύω πάνω σε πολλά κομμάτια ταυτόχρονα για να έχω τη δυνατότητα να κάνω αυτό το ταξίδι από το ένα στο άλλο. Έτσι γίνονται τα πράγματα πιο ενδιαφέροντα.

Βραβεία από και για προσωπικότητες με προσφορά διαρκείας

Δημοσίευμα στην εφημερίδα Καθημερινή 13/5/06
της Ελενης Μπιστίκα

Για τα πέντε χρόνια που ήδη έκλεισε ο θεσμός «Leaders of the Year» στην αίθουσα του «Banquet» του Μεγάρου Μουσικής απενεμήθησαν, εκτός από τα ετήσια βραβεία «Leaders της χρονιάς» και τα Βραβεία «Leaders της πενταετίας». «Τιμώμενο πρόσωπο, το οποίο απένειμε και τα βραβεία της πενταετίας, ήταν ο επίτιμος πρόεδρος κ. Κώστας Μητσοτάκης, ο οποίος ανακηρύχθηκε και επίτιμος πρόεδρος της Ακαδημίας Ηγετών «Athens Leaders Academy». Ο θεσμός τελεί υπό την αιγίδα του δημάρχου Αθηναίων κ. Θεόδωρου Μπεχράκη, ο οποίος παρέστη και επέδωσε βραβεία μαζί με τον κ. Αλέξανδρο Λυκουρέζο, τους πρώην υπουργούς κ. Πάνο Παναγιωτόπουλο και Νικήτα Κακλαμάνη, τον κ. Αναστάσιο Νεράντζη, τον συνθέτη Μίμη Πλέσσα, τον κ. Φοίβο Μορίδη και την πρέσβη Καλής Θελήσεως της UNESCO κ. Μαριάννα Βαρδινογιάννη. Ανάμεσα στους «Leaders Πενταετίας 2001-2005» είναι, ως «ανδρική προσωπικότητα» ο Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, ως γυναικεία προσωπικότητα η Άννα Ψαρούδα - Μπενάκη, πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων, «Leader στην πολιτική», η υπουργός Εξωτερικών και πρώην δήμαρχος Αθηναίων κ. Ντόρα Μπακογιάννη, «Leader στην Κοινωνική προσφορά», η κ. Μαριάννα Βαρδινογιάννη και «Leader στο Θέατρο» ο κ. Νίκος Κούρκουλος, καλλιτεχνικός διευθυντής του Εθνικού Θεάτρου. Στα «Academy Awards» ξεχώρισαν για το «Βραβείο διαρκούς επιχειρηματικής δράσης» ο κ. Βαρθολομαίος Βαρδινογιάννης, για το «Βραβείο πολιτικής δράσης» ο κ. Βάσος Λυσαριδης, για το «Βραβείο Πολιτισμικής Δράσης» ο Μίμης Πλέσσας και για το «**Βραβείο Θέλησης**» ο νέος μουσικοσυνθέτης **Στέλιος Πισής** που, παρά το ότι είναι καθηλωμένος στο κρεβάτι, γράφει μουσική για την οποία έχουν εκφραστεί εγκωμιαστικά γνωστοί συνθέτες. Το βραβείο (φωτο) επέδωσε η κ. Μαριάννα Β. Βαρδινογιάννη, στη μητέρα του Στέλιου κ. Αγγαίρα Πισή. Μετά την απονομή παρετέθη δείπνο, τα έσοδα του οποίου δόθηκαν για 4η συνεχή χρονιά στον Σύλλογο ΕΛΠΙΔΑ για την ανέγερση του Ογκολογικού Νοσοκομείου Παίδων, που είναι ο επόμενος στόχος...

Σ' ένα κομπιούτερ

Βρέθηκα στη βουή του δρόμου
Ψάχνοντας για να βρω λουλούδια
Ψάχνοντας να βρω τ' όνειρό μου
Και βρήκα φίλους και τραγούδια

Σ' ένα κομπιούτερ ζωγραφίζω την ψυχή μου
Και τη μοιράζω σε ανατολή και δύση
Σας αγαπώ που τραγουδήσατε μαζί μου
Και δεν αφήσατε το όνειρο να σβήσει

Έτρεξε το νερό στην Κασταλία
Που είχε να φανεί αιώνες
Έγιναν οι ψυχές μας μία
Κόντρα σε όλους τους κανόνες

Σ' ένα κομπιούτερ ζωγραφίζω την ψυχή μου
Και τη μοιράζω σε ανατολή και δύση
Σας αγαπώ που τραγουδήσατε μαζί μου
Και δεν αφήσατε το όνειρο να σβήσει

Τραγούδι από το δίσκο «Κασταλίας & Σειρήνων» σε στίχους Κλείτου Πισή και μουσική Στέλιου Πισή

Ο Στέλιος Πισής σημειώνει στους Δίσκους του...

“Ο καημός για την πατρίδα και τους ανθρώπους της δεν εκφράζεται με λόγια. Ο πόνος έγινε για μένα μουσική που χρόνια με πλημμύριζε χωρίς να βγαίνει προς τα έξω. Οι συγκλονιστικοί στίχοι του πατέρα μου, που με συγκίνησαν βαθιά, έδωσαν την έμπνευση και την ώθηση να εκφραστώ με τη μουσική μου. Τον ευχαριστώ.

Βήμα-βήμα με χαρά και ενθουσιασμό κάναμε τα βιώματα τραγούδια και λευτερώθηκε ο καημός. Για το ελληνικό παρελθόν, το τραγικό παρόν, για τον αγνοούμενο, για τη γυναίκα της Κύπρου και τα κλεμμένα μνημεία μας.

Ευχαριστώ την Άννα Ποιηταρίδου για τις «Δυο Πατρίδες» και ζητώ συγνώμη που φέρνω στο φως το ταλέντο που η μετριοφροσύνη της το κρύβει. Ευχαριστώ το Σωτήρη Γιάγκου, που ο πόνος για τον αγνοούμενο αδελφό του έδωσε τους στίχους του «Αγνοούμενου» Καταθέτω τα έξι μου τραγούδια, ψηφίδες στον καημό της ρωμιοσύνης.

Αφιερώνω το δίσκο στους γονείς και τ' αδέρφια μου που στέκονται τόσο υπέροχα δίπλα μου.”

Σημείωμα στο δίσκο «Ψηφίδες» που κυκλοφόρησε το 1997

“Ευχαριστώ μέσα από τα βάθη της ψυχής μου το Θεό που μου 'δωσε τη μουσική.”

Σημείωμα στο δίσκο «Υπέρβαση» που κυκλοφόρησε το 1999

Στιγμιότυπο από την ηχογράφηση των ορχηστρικών κομματιών “Telethon” και “For Sara” με τη Συμφωνική Ορχήστρα Μόσχας, που έγινε στο στούντιο της Ορχήστρας στο Κρεμλίνο. Ηχογράφηση: Ανδρέας Γεωργαλλής

“Κασταλίας και Σειρήνων γωνία. Σ’ αυτό τον τόπο πέρασα τη ζωή μου. Σ’ αυτό το σπίτι που ήταν πάντα πλημμυρισμένο από αγάπη, μουσική και τραγούδια, “έγιναν οι ψυχές μας μία”. Από τότε, που σε ηλικία πέντε χρόνων έπαιζα στο πιάνο γνωστές μελωδίες, θυμάμαι τη ζωή μας γεμάτη από νότες και στίχους. Κι όταν στα δώδεκα μου χρόνια άρχισαν να γεννιούνται τα πρώτα μου τραγούδια, νέοι ορίζοντες ανοίχτηκαν μπροστά μου. Μετά από τις “Ψηφίδες” και την “Υπέρβαση”, τους πρώτους μου δίσκους, κατάλαβα πως η τέχνη και η δημιουργία σε γεμίζουν χαρά και ικανοποίηση, σου δίνουν ελπίδα κι αντοχή, σου χαρίζουν φίλους ανεκτίμητους κι ανοίγουν παράθυρο στο φως.

Τα δώδεκα τραγούδια αυτού του δίσκου γράφτηκαν τα τελευταία πέντε χρόνια. Από καιρό ετοιμάζα αυτή τη δουλειά, χωρίς ωστόσο να αποφασίζω την κυκλοφορία της. Και γιατί είμαι τελειομανής αλλά και γιατί αναζητούσα τους κατάλληλους συνεργάτες. Θεωρώ μεγάλη ευτυχία που συναντήθηκαν οι δρόμοι μας με το Δημήτρη Φανή, καταξιωμένο τραγουδιστή, άνθρωπο με άποψη και όραμα. Από την πρώτη στιγμή που άκουσε τα κομμάτια, πίστεψε σ’ αυτή τη δουλειά και ανέλαβε την παραγωγή του δίσκου κάνοντας τα πάντα για να εμπλουτιστούν οι ενορχηστρώσεις μου και να βγει το καλύτερο αποτέλεσμα. Μαζί του ο υπέροχος φίλος Ανδρέας Γεωργαλλής, εξαιρετος μουσικοσυνθέτης και ηχολήπτης και μια ομάδα από δεξιότεχνες κύπριους μουσικούς, οι οποίοι κατάθεσαν την ψυχή τους και έβαλαν τη δική τους σφραγίδα στο δίσκο μου. Θέλω να τους ευχαριστήσω όλους για την αγάπη με την οποία αγκάλιασαν εμένα και τα τραγούδια μου.

Ευχαριστώ θερμά όλους τους στιχουργούς που μου εμπιστεύθηκαν τους στίχους τους: Τον πατέρα μου Κλείτο Πισή, το Βάσο Βενιζέλο, τη Ντίνα Λεωνίδου και την αείμνηστη Ιωάννα Αντωνοπούλου που έφυγε πριν από μερικούς μήνες. Θερμές ευχαριστίες οφείλω και στους τραγουδιστές που, με τις μοναδικές ερμηνείες τους, έδωσαν πνοή στα τραγούδια μου.

Στο Δημήτρη Φανή που ερμηνεύει πέντε τραγούδια και μοιράζεται μαζί μου το “Τωρά που φεύκεις”.

Στη Μαρία-Ελενα, την καλή μου φίλη, που η φωνή της υπήρξε για μένα πηγή έμπνευσης για αρκετά από τα τραγούδια αυτού του δίσκου.

Στο Σωτήρη Καραγιώργη που μαζί περάσαμε αξέχαστες στιγμές τραγουδώντας και ερμηνεύει το τραγούδι “Δώσε το χέρι στην αγάπη”.

Ευχαριστώ τη μητέρα μου που με συνοδεύει στο “Πετροχελίδονο”, την τετράχρονη Σοφία που τραγουδά το νανούρισμά της και τους φίλους τραγουδιστές που συμμετέχουν στα φωνητικά.

Ευχαριστώ πολύ τη Σάρα και τη Σοφία, τις ανεψιές μου, που τα μάτια τους με ενέπνευσαν να γράψω το τραγούδι “Μέσα στα μάτια των παιδιών”.

Ένα ολόθερμο ευχαριστώ στο φίλο μου Κώστα Κακογιάννη που, πάντα δίπλα μου, μοιράζεται μαζί τις αναζητήσεις μου στο μαγικό κόσμο της μουσικής. Τη φίλη Ρίτα Προδρομού επίσης ευχαριστώ πολύ για τη συμπαράσταση της. Ολόθερμες ευχαριστίες στην αδελφή μου Χριστίνα που ανέλαβε την ευθύνη του συντονισμού και της προβολής. Ευχαριστίες και στην εταιρεία Ekkeshi Consultants που επιμελήθηκαν το εξώφυλλο και το συνοδευτικό βιβλιαράκι του δίσκου.

Ευχαριστώ θερμά τους Μεγάλους Χορηγούς ΑΤΗΚ & ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ, όπως επίσης και τους υποστηρικτές που με τη χρηματική τους ενίσχυση έκαναν αυτό το δίσκο πραγματικότητα.

Ευχαριστώ το μεγάλο δάσκαλο μου Γιώργο Νταλάρα που προλογίζει αυτό το δίσκο. Ιδιαίτερα τον ευχαριστώ για τη φιλία και την αγάπη του.

Το δύσκολο έργο των Γιατρών του Κόσμου πάντα με συγκινούσε. Σ’ αυτούς τους Ανθρώπους της αγάπης προσφέρω όλα τα έσοδα του δίσκου μου, για ν’ ανακουφίσουν τον ανθρώπινο πόνο.

Ευχαριστώ όλους τους συντελεστές που συμμετείχαν αφιλοκερδώς στηρίζοντας αυτή την προσπάθεια.”

Σημείωμα στο δίσκο «Κασταλίας και Σειρήνων» που κυκλοφόρησε το 2005

Στιγμιότυπο από την ηχογράφηση του δίσκου “Κασταλίας και Σειρήνων” στο City Studio, Μάιος 2005
Διεύθυνση Παραγωγής: Δημήτρης Φανής

Μαρία-Ελένα

Δημήτρης Φανής

Μαρία Χρίστου

Δημήτρης Φανής και Ανδρέας Γεωργαλλής

Τεύκρος Νεοκλέους, Γιώργος Ιωάννου, Ευδοκία Καδή

«Η έννοια **Υπέρβαση** είναι πολυσήμαντη.

Είναι η υπέρβαση του εαυτού μας.

Η υπέρβαση των αδυναμιών και του εγωισμού μας

και η στροφή προς τους άλλους ανθρώπους.

Η υπέρβαση των προσωπικών μας δυσκολιών.

Η υπέρβαση του κόσμου της υπερκατανάλωσης

και της αλλοτρίωσης και η αναζήτηση πνευματικών αξιών.

Το πέρασμα σε μian άλλη σφαίρα».

Στέργιος Πιπής

Σκηνογραφία: Έλενα Κατσούρη

Σκηνοθεσία: Στάθης Πιπερίδης

Σχεδιασμός Εικαστικών: Ekkeshi Consultants

Διοργάνωση: Ekkeshi Consultants

Διεύθυνση Οργάνωσης: Χριστίνα Πισή-Πατσαλίδου

